

GOLF IN DE ERELOGE

De verdekt opgestelde auto tussen het weelderige groen bij het sfeervolle clubhuis van de Haagsche Golf & Country Club valt op de zonnige middag niet eens op.

Voorzitter M.A.E. Mendes de Leon steekt groetend zijn hand op naar de twee rechercheurs aan de Groot Haasebroekseweg. Hij lijkt vertrouwd met het extra toezicht.

'Prins Claus is aan het golfen', bekend de gerenommeerde Haagse bestuurder, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. De prinsen Friso en Constantijn bezoeken, in navolging van Claus, ook vaak de sterk geaccidenteerde duinbaan bij de Wasse-naarse Watertoren, ongeveer drie kilometer achter de zeereep.

'Wij maken al jaren een uitzondering voor leden van het Koninklijk Huis. Zij

zijn honorair lid,' vervolgt Mendes de Leon, vaak prominent woordvoerder namens de oudste club van Nederland tijdens de algemene ledenvergadering van de Nederlandse Golf Federatie. 'Vooral Friso maakt er veel gebruik van. Voor hij twee jaar geleden naar Amerika vertrok, speelde hij met groot succes in het tweede scratch-team van de club. Nu hij binnenkort opnieuw in Delft gaat studeren, heeft hij weer aangekondigd zich beschikbaar te houden.'

Het geregelde bezoek geeft geen extra problemen voor de Haagsche Golf en Country Club. Prins Bernhard, eveneens een enthousiast golfspeler, deed dat vroeger vanuit Soestdijk op de Utrechtse Golfclub 'De Pan' en op de Hilversumsche Golf Club. De huidige leden van de Koninklijke familie

stellen er vanuit Huis ten Bosch prijs op zo onopvallend mogelijk te spelen. 'Als prins Claus met clubleden of enkele gasten in de baan is weten wij dat vaak niet eens. Een rechercheur volgt hem dan op afstand, de andere blijft met zijn "pieper" in de auto zitten. Zij wisselen elkaar na negen holes af.' In de lach schietend, merkt Mendes de Leon op: 'De spelers vinden dat prima hoor. Met iemand erbij kan je altijd effectiever ballen zoeken in de bosjes.'

Wat vreemd eigenlijk? De Haagsche moet het nog steeds zonder het predikaat 'Koninklijke' stellen. 'Je roert een ontzettend gevoelig onderwerp aan,' geeft de al vier jaar aan het bewind zijnde voorzitter van De Haagsche toe. 'De komende vijf jaren zullen wij ons uiterste best doen om te onderzoeken of De Haagsche in 1993, bij de

viering van het 100-jarig bestaan, het predikaat "Koninklijk" kan verkrijgen. Wij zouden daar inderdaad geweldig trots op zijn. Denk maar eens aan de Koninklijke HFC in de voetballerij.'

Eigenlijk verdient De Haagsche dat predikaat in meer dan één opzicht?

'Je bedoelt zeker, dat wij ook uitzonderingen voor de ambassadeurs met hun echtgenotes maken. Dat klopt. Wij willen niet dat de gastvrijheid van de Nederlandse staat in het geding komt doordat bijvoorbeeld een Australiër de indruk krijgt dat hij hier in een strafkolonie terecht komt. Die oude privileges scheppen een groot probleem voor de club. Vroeger speelden enkele ambassadeurs een balletje. Golf hoorde erbij, als ze twee keer per jaar in actie kwamen was het veel. Maar het aantal ambassadeurs, dat tegenwoordig lid bij De Haagsche is, is inmiddels tot dertien uitgebreid. En wat erger is, zij spelen ook allemaal veel meer.'

Beperkt speelrecht

De Haagsche zit eigenlijk tot de nok toe vol. Want de leden maken intensiever dan vroeger gebruik van de baan en er wordt ook steeds meer op

De Haagsche is als de oudste golfclub nog niet koninklijk

werkdagen gegolfd. Daarom kregen nieuwe leden tot voor kort slechts een beperkt speelrecht. Zij mochten telefonisch geen starttijden bespreken en informatie daarover opvragen. Alleen wanneer de baan vrij was, konden zij zich melden bij de vroegere caddie-masters, die tegenwoordig starters heten. 'Niemand vond dat on-

billijk,' weet Mendes de Leon uit eigen ervaring over het, inmiddels alweer opgeheven, besluit.

De Haagsche, die op sobere wijze het feit vierde dat de club op 3 april van dit jaar 95 jaar bestond, nam ook andere beperkende maatregelen. Het maximum aantal leden werd gesteld op 1150, de buitenleden meegerekend. Dat is een derde meer dan op vele andere 18-holes clubs. Toen de wachtlijsten na de afkondiging van dit besluit snel volliepen werden talrijke preferenties aan het verenigingsleven gegeven. Een echtgenote van een lid kreeg voorrang, het oudlid dat terug kwam en kinderen van de ingeschreven leden, natuurlijk ook. Greenfee-spelers, met handicap 18 of lager, waren alleen welkom op gelimiteerde uren. Het bestuur van De Haagsche voerde bovendien de bepaling in dat het ledenbestand ten minste uit 160 junioren moest bestaan. 'Dat is een essentieel onderdeel van mijn beleid', gaat Mendes de Leon verder. 'Wij mogen niet ver- ▶

Het sfeervolle clubhuis tussen het weelderige groen.

grijzen. De junioren worden automatisch lid als senior. De vrijgekomen juniorplaats wordt daarna vanzelf weer opgevuld vanuit de jeugd.'

Op de wachtlijsten van De Haagsche staan liefst 800 namen. Per jaar komen er telkens veertig tot vijftig bij. 'De volte,' heet de overbelasting ook wel bij de achterban. Al zouden sommige mensen 200 jaar oud worden dan kunnen zij het nog beter uit hun hoofd zetten lid van de club te worden. 'Wij kunnen voor niemand een uitzondering maken en dat willen wij ook niet. De wachtlijsten zijn openbaar. Iedereen kan zich overtuigen dat hij niet wordt gepasseerd.'

Wenselijkheden

Eén van de belangrijkste vraagstukken binnen De Haagsche Golf & Country Club is of er nog personen van buiten toegelaten moeten wor-

den. Het is een probleem dat bijvoorbeeld kinderen van actieve leden van de jeugdcommissie niet eens lid kunnen worden. Zij staan misschien nog wel voor een periode van vijf jaar op de ellenlange wachtlijsten. Die enthousiaste ouders moeten daarentegen wel de zorg van andermans kinderen op zich nemen.

'Over die ontwikkeling is nog geen eenstemmigheid,' beduidt Mendes de Leon voorzichtig. 'Ons bestuur vraagt zich af of het beleid van de laatste tijd wel goed is geweest. Misschien moeten we een nog grotere, zo niet absolute voorrang geven aan al degenen die met ons verenigingsleven te maken hebben. Daarom staan wij - denk ik - op het kruispunt van wenselijkheden. Op de eerstvolgende jaarvergadering zullen de leden een uitspraak hierover moeten doen.'

Beheersplan van de Wassenaarse baan volop in studie

Het is een groot probleem voor De Haagsche, dat 25 jaar gelden al werd onderkend. Het eerste streven naar een uitbreiding van het duincomplex met een extra 9 holesbaan mislukte meteen al. Gebrek aan medewerking

Haagsche aarzelt over 'Open'

De Haagsche beschikt over een 18 holes baan op een duinterrein van 54 hectare. De baan wordt algemeen beschouwd als één van de fraaiste kustbanen op het continent van Europa.

Het eerste Internationaal Open Golf Kampioenschap van Nederland werd in 1912 gewonnen door G. Pannell op de Haagsche. Het jaar daarop was de Haagsche opnieuw gastheer. Winnaar werd G.M. del Court van Krimpen, een amateurgolfer en een man die een belangrijke stempeel drukte op het Nederlandse golf. In de historie van het Nederlandse Open neemt de Haagsche een vooraanstaande plaats in. Het Open wordt dit jaar voor de 69ste keer georganiseerd en daarvan vond het 21 keer plaats op de Haagsche, voor het laatst in 1981, toen Harold Henning won.

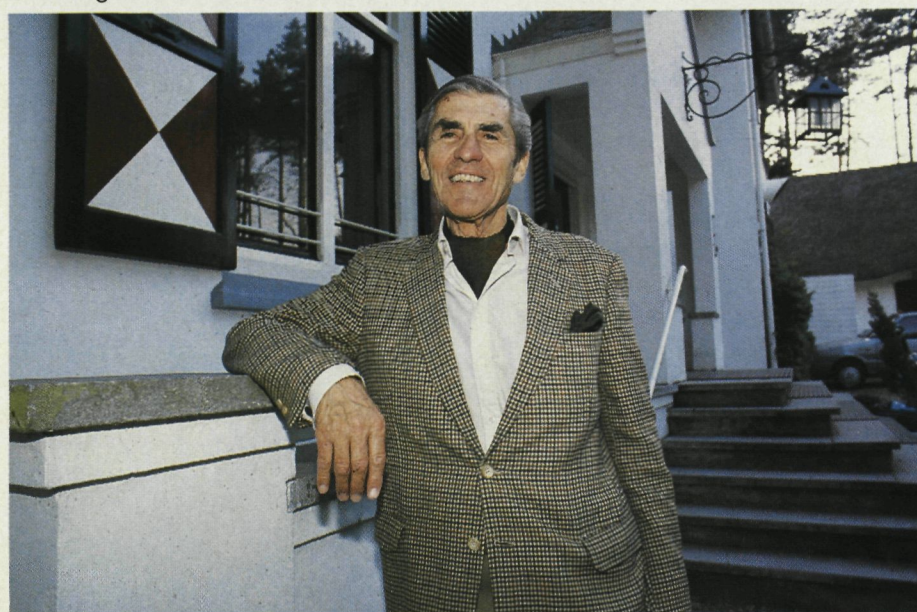
De vraag is echter of het Open ooit nog zal terugkeren op de Haagsche. 'Wij hebben het Open altijd met veel plezier ontvangen op de Haagsche', aldus voorzitter Mendes de Leon. 'Maar wij vragen ons ernstig af of onze accommodatie nog wel geschikt is voor een Open. Wij kunnen geen tienduizenden toeschouwers meer bergen. Afgezien van de parkeerproblemen, vrezen we dat er voor zoveel publiek niet voldoende ruimte in de baan is. Bovendien is een duinbaan als de Haagsche kwetsbaarder dan bijvoorbeeld een bosbaan als de Hilversumsche.'

Het 95-jarig bestaan werd op sobere wijze gevierd.

De Haagsche: tot aan de nok toe vol.

Aankoop van de om ons heen liggende grond niet mogelijk.

van de waterleidingbedrijven Den Haag vormde de bottle-neck. Een golfterrein, luidde het officiële standpunt, hoort niet thuis in het Wasse-naarse waterwin-gebied. Chemicaliën en bestrijdingsmiddelen tegen schimmels blijven noodzakelijk voor het onderhouden van de baan, in het bijzonder van de greens. Dat de samenstelling van de middelen moderner wordt, in steeds kleinere hoeveelheden wordt gebruikt en geen schade meer berokkent, speelde voor het waterleidingbedrijf geen rol. 'Na onderzoek werd vastgesteld dat het spelen van golf op het wingebied in de duinen de tolerantie van de waterverontreiniging niet aantast. Maar dat hielp niet. Niemand is voor rede vatbaar,' roept Mendes de Leon nogmaals op tot overleg en beter begrip.

'Argumenten van de directie hoor je nooit. Je mag er niet golfen en als je vraagt "Waarom dan niet?" zegt men ontwijkend "omdat er niet gegolfd mag worden." Het houdt dan op, einde discussie.'

'Ten behoeve van wie doe je er eigenlijk niets. Je ziet niemand in dat gebied lopen. Het is er helemaal niet verzorgd. Er lopen zandsleuven van pijpleidingen door. De aanleg van een golfbaan zou een totaal ander en zeker fraaier karakter aan het terrein geven.'

Mendes de Leon: 'Wij bezitten gelukkig het terrein, waarop de huidige baan ligt. Maar de aankoop van de eromheenliggende duingrond kunnen wij wel vergeten. Dat betreuren wij bijzonder. Het is voor een club gezonder als men een natuurlijke groei kan nastreven. Dat hoort. Als er iets is dat ik betreur in mijn periode als voorzitter dan is het dat wij geen stap in deze problematiek verder zijn gekomen.'

'De zaak ligt politiek ook moeilijk. De huidige Haagse wethouder van Sport, Jack Verduyn Lunel, wenst golf in de duingebieden evenmin toe te laten. Dat is erg jammer. In de Haagse Raad voor sport en recreatie wordt juist energiek voor golf gepleit.' Verhuizing naar een nieuw terrein is niet in studie. In de regio Den Haag zijn veel plannen gemaakt. Maar veel initiatieven stranden door gebrek aan ruimte. Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat een vergelijkbare golfbaan vermoedelijk alleen in de duinen te vinden is. Dat is de charme van de Haagsche.

Eric de Wit